

ΓΕΩΡΓΟΥ ΠΑΙΔΕΣ.

Γεωργού παῖδες ἐστασίαζον. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῶν παραινῶν αὐτοὺς, οὐκ ἠδύνατο πείσαι. Καὶ δὴ, καθημένων αὐτῶν⁴⁸, προσέταξε δέσμην βάβδων αὐτῷ κομίσαι. Ἐνεγκόντων³³⁰ δὲ, λαβὼν τὰς βάβδους ἔδησεν αὐτὰς δέσμην μίαν³³¹· καὶ ἐκέλευεν ἐνὶ ἐκάσῳ³³² λαβεῖν καὶ συνθλάσαι τὴν δέσμην. Οἱ δὲ, δοκιμάσαντες, οὐκ ἠδυνήθησαν. Ἰστερον δὲ, λύσας αὐτάς, δέδωκεν ἀνὰ μίαν κλάσαι. Οἱ δὲ διὰ τάχους³³³ εὐκόλως τοῦτο ἐποίησαν. Τότε λέγει ὁ πατὴρ αὐτῶν. Οὕτω καὶ ὑμεῖς, τέκνα μου, ἐὰν ὁμοφρονοῦντες μένητε, ἀκαταγώνιστοι³³⁴ καὶ ἀχειρώτοι ἔσεσθε τοῖς ἐχθροῖς· ἐὰν δὲ μένητε στασιαζόντες καὶ φιλονεικούντες, εὐχερῶς εὐάλωτοι ἔσεσθε τοῖς ἐχθροῖς.

330) Φέρω. Γ. 513. 331) Κ. §. 162, α. 332) Κ. §. 346, γ'. 333) Ταχέως, 334) Ἀκατάκριτοι.